

[Melchior.]

teret. Når man mener at have kunnet registrere et flertal imod støtten til et specielt projekt, kan man ikke tillade sig at regne dem med, der blot benyttede anledningen, fordi de går imod kunststøtte i al almindelighed. Sorterer man dem fra, tror jeg, at flertallet vil skrumpes ind til et betydeligt mindretal.

Det farlige, som jeg mener at kunne finde i hr. Honorés udtalelser, var, at han ligesom antydede, at hvis man ikke forstår og støtter dette lovforslag, vil man være med til at blokere senere muligheder for kunststøtte i al almindelighed. Det kan jeg ikke tænke mig er rigtigt, men jeg vil også stærkt henstille til hr. Honoré og til hans gruppe i øvrigt ikke at tænke på denne måde.

Der må da være grænser for, hvad folketingets medlemmer skal kunne tage stilling til. Skal vi kunne tage stilling til og have ansvaret for filmprojekter og for film, skal vi også have medansvar for malerier og for bøger. Der var også en borgmester i Ålborg for nogle år siden, der ville inddrage en kommunal støtte til en maleriudstilling, fordi han havde set, at der skulle udstilles et maleri, hvor der var nogle blå køer på, og det syntes han ikke at kommunen kunne støtte. Der må være grænser for, hvad lovgivere og administratorer skal have forstand på, og nogen forstand og indsigt må der da til for at have ansvaret.

Der spørges: hvor ligger ansvaret? Og den tidligere kulturminister har sagt, forstod jeg, at det var ikke hans bord. Ja men er der da slet ingen, der har tænkt den tanke i kristeligt folkeparti, at folketinget har ansvaret for de love, det giver, og at der er adskillige dispositioner, som en minister ikke kan gøres ansvarlig for? Det er folketinget, der har ansvaret for loven, og så længe der er et flertal, hvad der altså klart er, for den lov, der blev vedtaget i 1972, er det netop folketingets ansvar, at lovparagrafferne udmøntes af de myndigheder, der i henhold til lovens paragraffer er sat til det. Så enkelt er det.

Ministrene har, som jeg før sagde, stadig nok at gøre, og der er ingen grund til, at enhver paragrafs praktiske overholdelse og udmøntning skal lægges på et eller andet ministerbord til ansvar, så jeg kan kun

støtte den tidligere kulturminister, når han sagde, at det var ikke hans bord.

Albertsen (S):

Jeg havde i et afsnit af min ordførertale en bemærkning om at vedstå sit ansvar for den lovgivning, vi har i øjeblikket, og efterlyste, om der var nogen, der var blevet slappe i knæene. Det fik vi jo rigeligt demonstreret, da den konservative ordfører kom på talerstolen.

Jeg skal i denne forbindelse dybt beklage, at den, der var ordfører, dengang vi sidst havde loven til behandling, ikke også i dag er ordfører. Hr. Lembourn fremhævede klart og utvetydigt under udvalgsarbejdet og ved behandlingen her i salen betydningen af den kunstneriske frihed, men jeg forstår, at dette ikke længere er partiets holdning, hvilket jeg dybt beklager.

I anledning af hr. Bernhard Baunsgaards lidt polemiske bemærkning til mig vil jeg gerne sige, at jeg talte på socialdemokratiets vegne, og jeg skal da gerne oplyse — det gør man normalt ikke, men jeg vil gøre det som følge af den særlige provokation — at jeg i min gruppe meget stærkt efterlyste, da vi drøftede disse ting, om der dog ikke var nogen, der havde en anden opfattelse end den, jeg gav udtryk for. Det var ikke muligt at få talsmænd for et afvigende standpunkt frem i billedet. Hvis hr. Bernhard Baunsgaard ved en lejlighed har hørt én udtale sig anderledes — vi er jo stadig et parti på en lille million stemmer eller 800.000, eller hvor meget vi nu har tilbage — synes jeg, det er helt i orden, men jeg synes også, det må siges, at hvad jeg her har sagt, står partiet bag, og min egen holdning tror jeg ikke at hr. Bernhard Baunsgaard var i tvivl om.

Så vil jeg gerne sige til hr. Honoré, at når han optræder på flertallet af befolkningens vegne i denne sag, må det være en underlig talmagi, han anvender. Jeg forstod, at udgangspunktet for hans beregning var, at der var indsamlet 143.000 underskrifter, og med disse underskrifter som baggrund anførte hr. Honoré, at han talte på folkeflertallets vegne. Hvordan i alverden kan man komme til det resultat?

Der bor 5 millioner mennesker i dette land. Man samler nogle underskrifter —